

653 Hoe stond ik verbaasd van Gods liefde

Hoe stond ik ver - baasd van Gods lief-de, zo rijk en vrij; ver - le-gen met

zo-veel ge - na-de, ook je - gens mij, ont - roerd' ik bij 'den, hoe aan

't kruis Je - zus leed en stierf, voor mij, me zon - daar, het eeu-wi-ge

Refr.
heil ver-wierf. Dat is won-der-baar, dat Hij mijn zon - den - tal niet meer ge-
won - der - baar,

den en zal. O, het is won - der-baar, won-der-baar voor mij.
won - der - baar.

2. O wonder, dat Hij wou verlaten Zijn heerlijkheid
en redden mijn ziel, trots en hard door weerspanningheid;
hoe groot was Zijn liefde, Zijn trouw, ook aan mij betoond,
schoon schuldig, toch vrij en voor eeuwig van straf verschoond.

3. Zijn handen doorboord en verwond om mijn zondenschuld,
vergeet' ik toch nooit Zijn ontferming en Zijn geduld.
Neen, 'k prijs en aanbid Zijn genade, Zijn dierbaar bloed,
tot 'k eenmaal daarboven mijn kroon leg aan Jezus' voet.